

KURJER LITEWSKI

w WILNIE w Srodę dnia 29 Września. V. S. ROKU 1806.

S. PETERSBURG V. S. d. 21 Września
GL. Kamiński został Szefem Fanagoryjskiego pólku grenadyerów; **GM Popondopoło** Koliwańskiego muszkietyerów. **Półkownik Palicin** Orłowskiego muszkietyerów. **Półkownik Udom** Halickiego muszkietyerów. **Fligel Adjutant X. Trubecki** Półkownikiem w Kawalergardzkim pólku. **GM. Brunow** uwalnia się od służby z mundurem i pensją całej gaży. **Kawalergardów** **Rotmistrz Lewenwold** z rangą Półkownika i mundurem. **Leib huzarów** **Rotmistrz Nasalin** z rangą Półkownika. **Zonie Półkownika Pertes** z Starostwa Tyrszklewskiego w Powiecie Telszewskim, z dochodu za kwartę wchodzącego do skarbu płacona będzie część taka, jaką według lustracyi dzisiejszy dzierżawca odbiera; po śmierci zaś **Ważyńskich** Starostwo oddać Półkownikowej kazano. **Maiątek Zalesie** w Powiecie Dziśnieńskim po upłynieniu arendy terazn. dany będzie Półkownikowi **Czalikow**.

W mieście Gruzjińskim Tiflis przed 2 laty założono szkołę; której uczniowie r. ter. w Lipcu dali dowód publiczny postępkowi swego; doświadczenie 3 d. trwało; pytania zadawał Rządca Gruzji akt. Stanu Konsyliarz Litwinow, w obecności GG. Nieświetajew, Portniagin, Mamatkazin, Gruzjińskiego Katolikos, Metropolity Tifliskiego, Arcy B. Ormiańskiego, wielu Biskupów, Officyerów, i obywatelów; naostatek Carowej **Imerytyńskiej Anny**. Dawali sprawę uczniowie z Rosyjskiego, Gruzjińskiego, Łacińskiego, i Niemieckiego języków, nauki Chrześcijańskiej, Gramatyki, Arytmetyki, Logiki, Retoryki; złożyli historią Gruzjińską przez się tłumaczoną na język Rosyjski. Nakoniec Rządca rozdawał w książkach nagrody pilniejszym, i do stołu swojego z ich Rodzicami zaprosił; Carowa szkole darowała zegar, Konsyliarz Romeński wiele dzieł przedniejszych w Rosyjskim języku.

BELGRAD d. 14 Września. W okolicach naszych Serwianie ogniem i żelazem nie przestają niszczyć, cokolwiek do użytku ludzkiego służyć mogło, chcąc tym sposobem ogłodzić załogę. Dawno już oświadczył Czerny, że z 50. t. Serwianów szturm przypusciwszy do murów, łatwoby potrafił dobyć twierdzę; przenosi iednak zwycięstwo niekrwawe. Jeżeli spodziewa się nakłonić Jańczarów do złożenia broni dla niedostatku żywności, bardzo błędzi; nie zbywa miastu na niczem, dopóki otwartą ma komunikacją z Węgrami. Ma nawet pieniądze Kusarzy; niedawno Basza Orsowy przysłał znaczną sumę na wypłacenie żołdu zaległego, i razem ostrzegł, że ten jest ostatni posiłek, innego spodziewać się nie mając oblężeni, starać się powinni Dunajem, czyli też przez kray Austriacki drogę sobie otworzyć do prowincyi Ottomańskich; lecz ta powieść również wątpliwa jest, iak druga, że 50 t. Turków już zebranych na granicach Serwii, bez słusznej przyczyny rozeszło się do domów.

D. 9 z Sabacz raz ieszcze 1200 Turków zrobiło wycieczkę; po krwawey bitwie straciwszy 700 ludzi

reszta do murów uciekła; Serwianow 400 poległo. W Semendryi Biskup Serwii zwołał Duchownych na Synod, do którego zaproszono znaczniejszych obywatelów; ci wziwszy na siebie Reprezentantów postać, obyczajem w rewolucyach przyjętym, chcieli sobie przywłaszczyć naywyższą władzę w interessach cywilnych i wojskowych. Przybiega na miejsce ostrzeżony Czerny, i rozwiązuje Synod oświadczając, że dopóki żyje, s m rządzić i rozkazywać będzie. Zamieszania wewnętrzne w Turcyi Europejskiej coraz gorszą postać biorą. **Hospodarowie Multański i Wołoski** za granicę uszli, nie chcąc według Sułtańskiego rozkazu iechać do Constantinopola, ostrzeżeni iak słyhać, o wiszącym niebezpieczeństwie. Z drugiey strony nie tylko **Jańczarowie** trwają w uporze, ale też cała prawie **Romelia** bierze się do broni przeciw regularnemu żołnierzowi. Co większa, w okolicach Constantinopola, w samey nawet stolicy rozruch powstał, w którym **W. Wezyr** blizkim był utraty życia. Lecz o tém zdarzeniu czekamy pewniejszego doniesienia.

WIEN d. 24 Września. Arcy X. **Józef F.** łatinus obecnym w stolicy naszej **Magnatom** Królestwa Węgierskiego dał wielką biesiadę w Augarten, po której na konferencyą zawołani z ust jego slyszeli, iakie propozycye od dworu podane być mają Stanom względem przyszłych odmian konstytucyi krajowej, przyłożenia się narodu całego do zapłacenia długów Monarchii, wprowadzenia nowych podatków. Na propozycye tak ważne odpowiedź ostateczna nie mogła być dana przez obywatelów prywatnych; już zaś względem zwołania Seymu w czasie krótkim iednomyślnie radzili **Magnatowie**, prozbę podać do Cesarza Króla swojego, ażeby względ mając na czas nieco spóźniony, zagaienie obrad publicznych odłożyć kazał do następną cey wiosny; tym sposobem ułatwiwszy gospodarskie zabawy obywatele Węgierscy czas będą mieli do zastanowienia się dojrzałego nad żądaniami od rządu odmianami. **Comitaty** zaś do napisania stosownych instrukcyi dla deputatów swoich. Rozumiemy że **Monarcha** na to pozwoli.

Z Berlina i Drezna wiadomość przyszła, że posłowie Francuzcy u tych dworów, **Laforest** i **Durand** prosili o pasporta do prędkiego wyjazdu. **Straszna burza** w Węgierskich winnicach nie małą szkodę sprawiła, naybardziej **Tokayskich**. Przez **Semlin** doniesiono, że gdy z urzędu złożony **Hospodar Morusi** wyjeżdżał do Constantinopola, sprawę dać mając **Porcie** z rządów swoich, wszyscy obywatele dali temu Panu nie obojętne dowody przywiązania i szacunku: **Boiarowie** przeprowadzili do granic. **Następca** jego **Callimachi** w **Iassach** spodziewany do **Bukarestu** już przybył. W Serwii woyna domowa nie zbliża się do końca; Czerny ma dziś do czynienia z samymi tylko **Bośniakami** i słabymi dywizyami **wosk Tureckich**, które od wschodu przybyły; te liczbą słabsze, czynić zaczepnie nie mogąc, czekają przyścia wojsk większych od **Adrianopola**, gdzie **Wezyr** i przedniejsi z nim **Baszowie** są

zatrudnieni uśmierzeniem Jańczarów i ludu zbuntowanego. Miasto Ragusa ma być uwolnione przez Sultana od płacenia haraczu; na czas zamierzony, czyli też na zawsze nie wiadomo.

D. 27 Września Cesarzowa Imć dała order krzyża gwiazdzistego X. Lichtenstein, Hr Heyster, Deim, Wratislaw, Wagensberg, Altens, Ponkraz Spork, Blumegen, Rodem, Barbolani, Thurheim. Gubernator Gallicyi Urmeny został sędzią najwyższym Królestwa Węgierskiego. GL. Meerveldt posługującemu w Petersburgu na ekwipaż dano ze skarbu 40 t. zł. ryń. Czas i miejsce, na które ma być zwołany Sejm Węgierski nie są wyznaczone. Arcy X. Karol chce stanąć pośród zgromadzenia, iako ieden z obywatelów; cały dwór jego przyjął ubiór krajowy. Prócz fortec, które stawiać mamy na granicach Bawarskich i Włoskich, inna będzie założona w Austrii niższej, ażeby robota prędszej dokończona była, wiele t. żołnierzy rząd użyć postanowił, podwyższając dla nich opłatę. Na przyszłym Sejmie Sclawonia, Croacya, Illirya, Transylwania mają być wcielone do Węgier, ażeby odtąd wszystkie te prowincye składały naród ieden bez różnicy.

Arcy X. Karol iako Generalissimus drukować kazał nowe dzieło, instrukcyą dla GG. Austriackich, ażeby iednym sposobem podczas pokoiu ćwicząc półki i dywizye, tych podczas wojny łatwiej używać mogli ku potrzebie; księga ma być rozdana po nowym roku; autorem iey G. Grunne. Jest wiadomość, że Austriackie woyska opuściły kraj Saltzburgski, których miejsce zastąpią Francuzi, na mocy zaszczytnej umowy. Jeńców naszych dotąd nie uwolniono, chociaż są w Bawaryi blisko granic oyczystych. Ponieważ woyna w Niemczech nowa dziś nie jest niepodobną, Cesarz wielkie magazyny w Czechach i Morawii zakładać kazał tamże ma zgromadzić się woysko obserwacyjne. Graf Almasy będzie Gubernatorem Gallicyi. X. Nassau Usingen wszedłszy do związku Reńskiego, dymissyą otrzymał od służby Austriackiej.

Pod Munckendorf oboz jest wytknięty, do którego wnieść ma wiele naszych regimentów na zwyczajne ćwiczenia w iesieni. Ambassador Francuzki Larochefoucault do zdrowia przyszedłszy, audyencye miał u Cesarza; owoc negocyacji iego czas okaże. Do Tirnau miasta Węgierskiego zgromadzić kazano liczną woyska dywizyą; tamże kościół największy obrócono na magazyn prochowy, którego złożono 30 t. centnarów. Słychać, iż twierdza Braunau ostatecznie ma być oddana Austriakom d. 16 Pazdziernika, chociażby nawet okoliczności zciągające się do Albanii przed tym czasem ułatwione nie były. X. Ypsilanti mieszka w Transylwanii z familią i wielu znaczniejszymi obywatelami kraju, którym rządził. Ucieczki iego przyczyną być miał rozruch straszliwy, który powstał w Państwie Tureckim, dla wiadomych przyczyn.

Mieszkańce naszej stolicy i prowincyi dziedzicznych znoszą teraz tłumem do mennicy złote i srebrne naczynia; tym sposobem zmniejszy się opłata od nich do skarbu spodziewana, lecz moneta cyrkulować zacznie. Bankierowie; Fries Geymuller, Steyner, ofiarowali się dać wcześniej skarbowi sumę 75 mill. złotych. potrzebną na zmniejszenie rozmnożonych bankocetłów, przestając sami na wybieraniu podatków, które obywatele wnosić mają przez 5 lat nast.

NAUMBURG d. 21 Września X. Brunswicki dziś tu przybył, intro przenosi główną kwaterę do Muhlhausen. gdzie G. Ruchel z częścią regimentów Hannowerskich już stanął. Deszcze mamy obfite od dawnego czasu, przez co drogi stały się niewygodne dla armii śpiesznie ciągnących, padło wiele obywatel-

skich koni do przewożenia obozów użytych. Saskie woyska w bliskości miasta naszego wkrótce zgromadzone być mają. G. Kalkreuth idący od granic Pomorskich znajduje się teraz w Wittenbergu. Powiat Saal ofiarował Królowi Pruskiemu dobrowolny zaciąg 400 strzelców, których obywatele w żywność opatrzyć powinni na kampanię. Monarcha gorliwość taką pochwałił. Wielu Studentów z Akademii w Halle ochotę oświadczyło do służenia w półkach Huzarskich. Minister Haugwitz przyjechał do Merseburga. Słychać, że G. Knobelsdorf odwołany jest z Paryża; i Francuzki poseł La Forest ma Berlin opuścić.

BERLIN d. 4 Pazdziernika. Cokolwiek donosiły pisma Francuzkie o śmierci X. Hesse Philipsthal w Gacicie ranionego, to pewna że dotąd żyje, i ma nadzieję odzyskania zdrowia, d. 10 Sierpnia sam familii swojej donosił o tém własną ręką z Palermu.

Armia Pruska dziś liczy 5 Feld Marszałków X. Brunswickiego, Elektora Hesse Cassel, Moellendorf 7 G. infanteryi, X. Ferdynanda Pruskiego, Anhalt Dessau, X. Hohenlohe, Courbiere, Colong, Kleist, Pirch, 5 G. kawaleryi, Kalkreuth, Schulemburg, X. Eugeniusza Wurtembergskiego, X. Saxe Weimar, Koehler, 28 GL. infanteryi. Owstien, Geusau, X. Orange, Lusi, Merkatz, Kunheim, Ruits, X. Ludwika Pruskiego, Labr, Ruchel, Schmettau, Mantein, Larisch, Thile, Arnim, Wartensleben, Reinhart, Dempelhof, X. Hesse, Seihert, Winning, Ploetz, Grawerde, Kalkreuth, Sleensen, Ramberg, Thadden, Lattorf; 21 GL. kawaleryi: Maxymiliana 1. Prutwitz, Katte, Elsner, Bismarck, Blucher, Holzendorf, Brusewitz, Heising, Herzberg, L. Estocq, 100 GM. 183 Półkowników, 162 Podpółkowników, 660 Majorów, 250 t. żołnierzy. Utrzymywanie tej armii kosztuje na rok skarbowi 24 mill. reichs talarów. Woysko Elektora Saskiego liczy głów 54 t. Elektora Hesse Cassel 23 t. O woysku Pruskiem wkrótce dokładniejszą wiadomość damy, przestając na tém doniesieniu, że wszystkie regimenta konne i piesze dziś są w obozach, wyiowszy same tylko garnizonowe.

Słychać, że poseł Francuzki Laforest opuścił naszą stolicę. Fryderyk 3 niedawno pisał do G. Hirschfeld kommanderującego w Potzdanie. Monarcha rozkazując w pole ruszyć woysko w tém mieście stojące, oświadcza, iż jeżeli słuszne i sprawiedliwe żądania iego nie będą przyjęte, spodziewa się widzieć rycerstwo Pruskie utrzymujące sławę na dawnych woynach nabytą. Jest podobieństwo, że GL. Ruchel teraz bawiący w Hannoverze, otrzyma najwyższą komendę w Westfalii. Pisma tutejsze gromią surowie dzienniki Paryzkie które przeciw temu wodzowi nieważnie powstały. usprawiedliwiaią oraz XX. Rzeskich do Federacyi Reńskiej nie wchodzących, iacy są Elektorowie Saski i Hesse Cassel, dowodząc że ci nie tylko rozdwoieni nie są, ale owszem z Berlińskim dworem iedno trzymają, dla zachowania udzielnosci narodu Niemeckiego.

Woyska Pruskie coraz bardziey napelniają kraj Saski, Elektorskie dotąd nie połączyły się z niemi. X. Brunswicki kwaterę główną przenosi do Hof w Frankonii; X. Ludwik Pruski prowadzi straż przednią. Poseł Lucchesini powracając z Paryża udał się prosto do Merseburg do Króla. Ważne pytanie o woynie i pokoiu będzie rozwiązane, gdy podane zostaną nawzajem ostateczne odpowiedzi między rządem naszym i Francuzkim, co wkrótce musi nastąpić.

LONDYN d. 24 Września. Śmierć Foxa pociągnęła dość znaczne za sobą odmiany w Ministeryum Brytańni. W. Grenville został u steru rządowego, iako Prezydent skarbowey kommissyi; brat iego będzie

Prezydentem Admiralicji na miejscu Lorda Spencer; Howick Sekretarzem Stanu do zagranicznych interesów, zastępując zmarłego przyjaciela; Lord Sidmouth Prezydentem rady Królewskiej na miejscu Lorda Fitzwilliam, który jednak w tejże radzie zasiadać nie przestał; Lord Holland Pieczętarzem na miejscu Lorda Sidmouth; Tierney Prezydentem Indyjskich interesów na miejscu nowego Prezydenta Admiralicji.

Adm. Strachan, nie do Indyi wschodniej jak rozumiano, lecz do wysp Antylskich był wysłany; d. 8 Sierpnia zawinął do Barbados z okrętami lin. Cesar, Audacious, Terrible, Montagu, Belleisle, Bellona, Triumph od 74 armat. Wysłania jego w te strony pobudką była niepewność względem obrótów Adm. Willaumetz, który gdzie się znajduje niewiadomo, i doniesienie do Admiralicji przysłane, że inna Francuzów eskadra z 3 okrętów lin. złożona do Martiniki przybyła, którą miał wkrótce zmocnić Lallemant; ten jednak stoi w Rochefort. Dziś słychać, że Strachan krótko bawiąc w Barbados, stanął przed Fort Royal, gdzie G. Kapitan Villaret wiele żywności kazał przygotować dla wojsk morskich i lądowych z Europy spodziewanych; ztąd wnosimy, że nieprzyjaciel gotnie się do nowej wyprawy na zniszczenie wysp cukrowych. Niepodobna do wiary jest pogłoska, iż Willaumetz do Martiniki powrócił; ta pewniejsza, że korsarze Guadalupy korzystać na handlu naszym nie przestali, zabierając wiele statków kupieckich.

Troskliwa jest publiczność Londyńska o los Calabrii; wodzowie nasi dawno doniosłszy o pierwiastkowych powodzeniach swoich na lądzie Włoskim, o dalszych czynnościach milczą. Piszą z Messiny, że Ferdynand 4 nadgradzając meztwo i przezorność okazaną w zwyciężeniu G. Regnier, G. Stuart darował tytuł Graffa Maida z dobrami i dochodem bardzo znacznym. O tej bitwie mamy następujące szczegóły. G. Regnier liczył blisko 8 t. ludu, Stuart ledwie 5 t. Francuzi rękę obozy przedzielając przeszedłszy, silnie atakowali, i pół lekkiej piechoty, nad inne sławniejszy, białe bagnety nic nie sprawił, niepodobna było przełamać Angielskie bagnety. Między ięncami znajduje się Półkownik Szwaycar Clavel; poymanemu G. Compere piłować rękę musiano; ranę odnieśli GG. Pegnier i Pere

Liczne wojska zabierają się w Portsmouth na okręta; te które były w Plymouth przyłączyły się do nich; wodzami naznaczeni GG. Wellesley i Prevost; zgadnąć trudno, dokąd pójdzie która dywizya; to pewna, iż jedną wysłamy do Buenos Ayres, drugą do Sycylii. Z wiadomości zebranych w Calabrii jest pewność, iż Francuzi szczerze zamyślali o przejściu Messyńskiej cieśniny; lecz Sidney Smith zniszczył w kilku portach statki do tego zgotowane, i drzewo do budowania innych przysposobione. Ze rząd nasz chce korzystać z opanowania Buenos Ayres. wątpić trudno; któż zgadnie, jak daleko posuniemy oręż zwycięzki, skoro G. Beresford i Popham odbierze posiłki Europejskie i z Przygórka dobrej nadziei Miranda zaś w drugiej stronie Hiszpanów napadnie, który d. 24 lipca opuścił Trinitadę.

Lord Hawkesbury na fregacie z Dunes wypłynął do Boulogne zmierzając; niewiadomy cel podróży. Ciało Foxa bez żadnej okazałości pogrzebione zostało; był obecny wyprowadzeniu X. Gallii, dając ten ostatni dowód szacunku przyjacielowi zmarłemu; Klub Wighs przysłał deputatów. Wymownie pochwalił Ministra Sheridan, wymowniejsze było milczenie i lzy wielu Elektorów Westmunsterskich, którzy wspominając słowa Foxa krótko przed zgonem powiedziane do otaczających przyjaciół: szczęśliwy umieram, was żalu-

ję, nad własną i oyczyzny stratą płakali. Wyznał Sheridan, że Fox pragnął pokojem świat obdarzyć, śmierć zbawienne dzieło spóźniła.

Z 265 t. FS. znalezionych w Buenos Ayres G. Baird dostał 16 t. 600 jako najwyższy komendant armii, 12 t. 700 Beresford jako namiestnik jego, ty eż Popham; każdy żołnierz po 22 FS. Lauderdale nie opuścił Paryża, wiele zakładów znacznych u nas przegrano; stawia dziś nowe, że Grey Lord Howick następcą Foxa negocyacją wkrótce przyprowadzi do końca pomyślnego. Lauderdale donosi, że Napoleon w tych d. pośpiesza do armii Niemieckiej. Popham ułatwiając morski handel podbitych osad, cło hiszpańskie od 54 do 12 procentów zmniejszył; rząd nasz uchwałę potwierdził, płótna wyłączając, prócz Irlandzkich i Szkockich; wprowadzenie Murzynskich niewolników zabronione.

Zawczora widzieliśmy pojedynk. G. Pompesch krótki wzrok mający, gdy przechadzał się w ogrodzie, niewinnym sposobem dotknął się młodzieńca Richardson; od którego wnet wyzwany, dostał lekki postrzał; przeciwnik ciężko ranny życiem podobno przypłaci mniej uważną popędliwość.

PARYŻ d. 25 Września. Poseł Ottomańskiej Porty Haleb Effendy miał audyencyą u Napoleona, donosząc iż jest przywołany do Constantinopola. W obozie pod Meudon i stołicy naszej prawie nie widać żołnierza; wszyscy ciągną do Niemiec, dla większego pośpiechu na wozach, nawet iazda. Mortier przyiół komendę gwardyi. Murat przybył z Dusseldorf, krótko bawiąc wyjechał ku Renowi; godzina wyjazdu Napoleona nie wiadoma; lecz długo nie będzie odwleczona. Dziś ma być w Senacie, i ogłosić skryte dotąd okoliczności polityczne narodu naszego. Ruszono regimenta niektóre z Boulogne, inne z wewnętrznych departamentów; korpusowi grenadyerów G. Oudinot z Neufchatel do Szwabii przejść kazano. Lekarze i Chirurgowie, lazarety i apteki polowe, artyllerya ciężka, ciągną do obozów Niemieckich.

Nowym wyrokiem Napoleon kazał zacząć opłatę wszelkich długów byłey RP Weneckiej. Do Monarchy Pruskiej dwakroć w tych d. pisak Politycy tuteysi dowodzić usilują, że nowej wojny uniknąć ieszcze możemy; że Elektor Hesse Cassel przymierza nie potwierdził, które poseł jego Waitz zawarł z Ministrem Haugwitz w Berlinie; że dwór Saski ma zupełną wolność zachowania obojętności.

Senator Marszałek Perignon został Gubernatorem Parmy i Placencyi. Do gwardyi zaciągnąć kazano 2 nowe regimenta, Velites i Fyzyljerów. Konne półki rozłożone w departamentach Vosges i Meurthe za Ren poszły. Lauderdale po śmierci nawet Foxa został z nami; ponieważ trwają nieprzerwanie negocyacje między nim a Ministrem Champagny i G. Clarke, mówią niektórzy, że blizki pokoy między Francją i Anglią nie jest niepodobny. G. Marmont kommanderujący w Dalmacyi przywołany jest do Bruxelles do nowych obowiązków.

Reforma narodu Żydowskiego zbliża się do końca. Odebrawszy odpowiedź na powtórne zapytania, kommisarze rządowi staneli pośród zgromadzenia, i w obszernej mowie przełożyli, co czynić trzeba chcąc trafić do celu zamierzonego. Tym końcem ustanawia się rada najwyższa z 69 osob i Prezydenta złożona, pod imieniem starodawnym Sanhedrin, która będzie otwarta d. 20 Pazdziernika. Zgromadzenie przychyliło się iednomyślnie do chęci rządowej; Sanhedrin zwołano na czas przeznaczony; z trzeciej części onego dopełną Rabinowie Francuzcy i Włoscy.

NEAPOL d. 5 Września. Powraca nakoniec do

Calabryi spokojność; prowincya po wielu miejscach zamieniona w głuchą pustynię, którą przebiegając żołnierz zapalczywy, już nie znajduje przedmiotu prawie, na którymby zemstę wywierał. Same tylko dziś czynne są kommissye wojskowe, krew przelewając obficie; wszystkie więzienia są napełnione, i ledwie ogarną obwinionych o przywiązanie i wierność dawnemu rządowi dochowaną statecznie. Między osądzonemi, i temi którzy wkrótce czekają wyroku śmiertelnego, jest bardzo wiele duchownych osób. Chcąc ukrytych w Apenninie Calabrów pociągnąć rząd nowy do złożenia broń, amnestyą ogłosił; byleby w czasie zamierzonym do domu powracali. Anglików zapewne już niema na lądzie, wyiwszy zamek Scylla; poddała się Amantea po oddaleniu się G. Stuart d. 24 Sierpnia; w okolicy pojmano 400 rokoszanów z tysiąca zbroynych. Massena ciągnie do Regio; Verdier, Regnier innych dywizyi wodzowie przebiegają odleglejsze okolice.

Wkrótce ma wynieść opisanie całej kampanii. Tymczasem Francuzi zprowadzają świeże wojsko z Włoch północnych; 3 t. wkroczyły do Aversa, kilka półków do naszej stolicy; służyć mają na dopełnienie dawnej armii, której strata prawdziwa bardzo jest wielka w oblężeniu Caety i odzyskaniu Calabryi; lecz podobno nigdy ogłoszona nie będzie. Józef Buonaparte zawczora odprawił rewii; stał pod bronią garnizon z 8 t. złożony, przy nim regimanta 3 gwardyi narodowej nowozacienne. Z nieprzyjacielskiego wojska najdłużey trzymały się w Calabryi półki piesze Sycylijskie, Valdemone, Abruzzo, lecz nakoniec słysząc o ciągnięciu Masseny z Cosenza opuściły Cotrone, i siadły na okręta. Xiążęta Mondragone i Monteleone, którzy podczas ruchu opuścili dobra swoje, powracają do Calabryi; za ich przykładem idą drudzy obywatele znaczniejsi, prawie wszyscy wsparcia od rządu potrzebując.

AMSTERDAM d. 26 Września. Coraz większe jest podobieństwo blizkiej wojny. Napoleon d. 3 był w Senacie, stan rzeczy przekładając, i natychmiast wyjechał miał do Moguncyi z wielo GG. za w yskiem. Regimanta Batawskie i Francuzkie pod Zeyst zgromadzone opuściły oboz, mianowicie konne, pośpieszając do Nimegi, za któremi dziś wychodzi piechota. Ludwik Buonaparte zwoływa wysokie stany na radę nadzwyczajną, ażeby myśliły o sposobach obrony pospolitey. W mieście naszym rząd postanowił zaciągnąć dług nowy 6 mill. złotych, tyleż u innych miast Hollandyi na konieczną potrzebę narodu. Ludwik jutro do Zeyst wyjeżdża; półki przymierzeńców zgromadzić się mają pod Wesel; kommandę najwyższą przyimie Napoleon; armii jego prawe skrzydło i centrum składać się ma z dywizyi Angereau, i tey która ze Francyi jest spodziewana do Moguncyi; lewe z Batawów i dywizyi G. Michaud pod przewodnictwem Ludwika. Regimanta Niemieckie Waldeck i Saxe Gotha wzięte zostały do Batawskich; Officyerowie dawną rangę zachowali.

Ponieważ kraj nasz z żołnierza zupełnie dziś jest оголоzony, rząd zalecił wszystkim prowincjom, ażeby iak najrychley zciągniono milicje miejskie. Wczora z brzegów Batawskich widzieliśmy Angielską flotę więcej 100 żagłów liczącą, która na północ płynęła. Słychać, iż Adm. Duckworth one prowadzi do Sundu. Lecz ponieważ odgłos jest wątpliwy, a nieprzyjaciel zdał się grozić krajowi naszemu; kommanderujący w porcie Flesingue G. Francuzki Monnet uczynił gotowość przeciw lądowaniu, do obywatelów Zelandyi dał odezwę, zalecając ażeby się mieli na ostrożności, twierdze i miasta kraju całego opatrzyli w żywność i wszelkie potrzeby do oblężenia długiego; naostatek ażeby w okolicach Flessingue znieśli ono natychmiast bu-

dynki, drzewa, słowem cokolwiek może zasłaniać nieprzyjaciół podchodzących do miasta, w odległości 300 sążni. Losowie Duński i Portugalski w Hadze okazali nowe listy wierzytelne. W całej Hollandyi wojskowa postać; drogi i kanały okryte działami, amunicyą, żywnością, które, nie już do brzegów Ems rzeki, lecz ku Renowi niższemu posyłamy; ku tey stronie ciągnąć pilnie kazano armii zprzymierzoney.

MUNCHEN d. 20 Września. Tu wojnę za nieuchronną mamy, widząc nagłe do niej przygotowania. W krajach Bawarskich wybierają teraz 22 t. ludu na dopełnienie armii; między innemi formować kazano 2 nowe gwardyi regimanta, pieszy od 1200, konny od głów 600. Francuzi dywizyą Soult wysyłając z Passau do wyższego Palatinatu, znacznie ją zmocnili; dziś liczy 35 t. żołnierza. W stolicy naszej, Auszpurgu, innych miastach Bawaryi bawiącym młodzieńcom Włoskim, zalecono niemieszkając powracać do oyczyzny, ażeby mogli zadość uczynić prawu o konskrypcyi wojskowej. Artyllerya Francuzka i amunicya z Strasburga przez Ulm ciągnie w głąb Niemiec. Austriacy ien ce w znaczney liczbie stanęli na granicach oyczystych żaden uwolniony nie jest, czekają ostatnich na to rozkazów.

MUNSTER d. 21 Września. G. Blucher kommandant wojsk Pruskich w Westfalii wyjechał do Goettingi. W Bielefeld, Paderborn, Osnabruck założył wielkie magazyny; całą artylleryą postawił w pierwszém z miast wspomnianych. Dziś na czele dywizyi są GG. Wedel, Brusewitz, Schenk, która dzieli się na 3 części, w Mark, Fryzyi wschodniej, Munster rozłożone. Erfurt utwierdzić pilnie kazano; kraj okoliczny dostarczył 20 t. palissady. G. Kalckreuth z armią Pomorską nie przybędzie do nas; podobno przyłączy się do większey w Saxonii. Elektor Hesse Cassel ma wkrótce ogłosić poddanym swoim, iż w okolicznościach dzisiejszych, obojętność najsćislejszą zachować postanowił; tym końcem zgromadzić każe wszystkie regimanta i na granicach postawi, ażeby przeyść one nie godziło się ni komu, iesli zapali się wojna w Niemczech nowa.

LIPSK d. 22 Września. Wojska Pruskie do Saxonii wprowadzone, rozłożyły się między Dreznem i górami; dotąd główna ich kwatera w stolicy była jutro do Freyberg ma być przeniesioną. Elektorskie regimanta straż przednią utrzymywać powinny Król Pruski, z XX. Brunświckim i Saxe Weimar spodziewani w Dreźnie, iakoteż Arcy X. Karol. W kraju naszym snują się szpiegi; zawczora pojmano jednego, który rysował okolice Kesselsdorf, gdzie Fryderyk W. r. 1745 nad wojskiem Augusta 3 tryumfował.

HANAU d. 27 Września. Zawczora X. Prymas wiechał do Frankfortu, i z uroczystościami zwyklemi przyjęty został. Wczora Murat przybył do Moguncyi; za którym wkrótce pośpiesza Talleyrand; do tegoż miasta weszła część gwardyi Francuzkiej wysłana z Paryża, za nią inne regimanta konne i piesze. W departamentach na lewym brzegu Renu położonych formować kazano gwardye narodowe, nikt z obywatelów lata przepisane mających wolnym nie jest od służby; Marszałkowi Kellerman zlecono wykonanie ustawy. Napoleon przez Bruxelles dziś spodziewany w Moguncyi; gdzie podobno zabawi nie długo; na stacjach pocztowych w Niemczech po 90 koni trzymać dla niego w gotowości zalecono. 12 t. Francuzów którzy w mieście pomienioném Ren przeszli dawniey, nad rzeką Lahn rozłożono. Inne dywizye rękę podają sobie od Wesel przez Ren niższy, wyższy; Frankonią; do Palatinatu. Davoust i Ney dotąd stojący w Szwabii, ruszyli do brzegów Menu.